

Cartes

Ha nascut per
quedar-se

David Palau. OLOT.

Deia Charles Dickens que «l'home mai sap del que és capaç fins que ho intenta». I aquest passat cap de setmana Olot i la Garrotxa concretament, però sobretot els petits productors agroalimentaris de Catalunya en general, s'han adonat de fins a on poden arribar. I no perquè s'hagi produït un canvi sobtat en la mentalitat del consumidor, no hi ha receptes màgiques. El que hi ha hagut ha estat la Fira Orígens, una festa de la gastronomia especialitzada en el menjar de qualitat. Aquest ha estat un esdeveniment capaç de reunir més d'una vuitantena de productors d'aliments amb denominació d'origen o de qualitat. Reunir-los, sí, però sobretot apropar-los a la gent, donar-los les eines perquè es donessin a conèixer al gran públic i mirar de fer-se un lloc a les seves cuines, a les quals sovint només trobem els quatre «pirates» de sempre, que produeixen massivament, sovint molt lluny de casa nostra i que ens arriben després de passar per in comptables intermediaris. Una fira, doncs, que ha servit més per donar a conèixer el nom que per vendre la marca. Més per descobrir el binomi qualitat-producte que quantitat-preu. I en definitiva, més com a trampolí per als petits productors que com a sofà per a les grans empreses.

Si bé és cert que un viatge de mil milles comença amb un pas, podríem afirmar que la Fira Orígens ha nascut amb un salt. I ha nascut, de ben segur, per quedar-se.

Ahir com avui

Jordi Pausas. PARÍS.

És innegable que la xarxa d'autopistes és de pagament a Catalunya, un greuge comparatiu amb la majoria de les gratuïtes a Espanya. El corredor de la Mediterrània, la via de tren imprescindible per comerciar amb Europa, és un projecte eternament obstaculitzat i ajornat... Els precedents en la política viària actual són perfectament coneguts pels historiadors: «En vista de la desatenció estatal respecte a la construcció de carreteres i camins, l'any 1846 la Diputació de Barcelona va preparar un pla general de carreteres a realitzar amb recursos propis d'acord amb les altres tres diputacions provincials. Després de vèncer la resistència de Madrid, que veia en aquest fet un intent de refer l'antiga unitat administrativa del Principat, la junta de carreteres de Catalunya es constituí el 1848. No fou dissolta fins al 1868. Una gran part de la moderna xarxa de carreteres de Catalunya fou construïda per aquesta junta amb la percepció de tributs extraordinaris, mentre l'Estat construïa les carreteres de la resta d'Espanya. A finals del segle XIX, la relació de quilòmetres de carretera per habitant era tres vegades superior a Castella la Vella que a Catalunya, tot i que el tràfic per les vies catalanes era cinc vegades més gran que per les vies castellanes.» (Història dels Països Catalans coordinada per A. Balcells. Editorial Edhasa, 1980, p.239.) Espanya i Catalunya, ahir com avui...

En defensa
d'Espanya

D. Jaime Serrano de Quintana. President de l'Associació Cultural Gerona Inmortal. girona.

Davant les properes eleccions al Parlament de Catalunya, aquesta associació cultural, manifesta:

Es vulgui o no, la convocatòria electoral del 25 de novembre, té un caire eminentment plebiscitari. Així està establert hàbilment pel president de la Generalitat, el tauler de joc. Malgrat el que diguin altres dirigents polítics, els altres temes, per molt importants que siguin, queden emmascarats davant el dilema de salvaguardar la unitat d'Espanya o pel contrari, provocar la seva fragmentació mitjançant la creació d'un Estat independent català.

Per tal motiu, aquesta associació convida tots els seus membres i simpatitzants que votin, i que ho facin a aquelles candidatures que sense ambigüitats, defensin la unitat de la Pàtria. Ara bé, també entenem que, sigui quin sigui el resultat electoral, hi haurà un abans i un després de la contesa electoral, per tal motiu exigim a tots

els candidats electes i a totes les formacions polítiques, defensores del principi exposat, que deixant de banda tot interès partidista i/o personalismes funestos, actuïn de manera continuada i institucionalitzada, en defensa d'Espanya.

Respostes diverses

JOSEP MARIA BOSCH. GIRONA.

Observo que tres persones han parlat de mi i m'afalaga molt. Penso que, segons qui són, millor que parlin malament d'un, que no pas bé. En primer lloc, observo un problema de comprensió lectora. M'explico: Mai he estat indepen den tis ta i, si ara ho sóc un xic, és a causa d'actuacions com les de la FAES, del PP, dels intolerants, etc.; No sóc de cap partit; Sempre he estat contra el fanatisme: quan ha estat el PP, he escrit contra el PP; quan el tripartit, contra el tripartit. També contra aquests mitjans audiovisuals fanàtics, de Madrid. Fins i tot, ho he fet contra en Quintanas que, es tà, just a l'extrem oposat.

I, ja, passant a contestar a la Sra. Salip li diria que no conec la Sra. Ferrer, però sí que conec molt bé l'Opus. I si ha estat anys de professora a Les Alzines, vol dir que de fanàtica, res de res.

Al Sr. Carrillo, li agraeixo els seus consells: conec personalment el Sr. Piqué i he tingut ocasió de felicitar-lo en públic i en privat pel fet d'haver engegat el PPC. D'altra banda puc dir-li que Intereconomía repeteix el mateix que vostè: que són liberals, que volen la llibertat d'expressió i que són els altres, els totalitaris. Finalment, la Sra. Belén no ha entès rés: no tinc res contra els espanyols, el castellà es el meu segon idioma, per davant del francès, l'anglès i l'alemany i em sembla molt bé que se senti catalana i espanyola; només faltaria! I, com que parla de tolerància, vull posar-li uns exemples: Els Joglars dedicaven els ajuts de la Generalitat a fer obres de teatre contra el president i ningú deia rés. Per què no fan el mateix a Madrid? No durarien cinc minuts. La suite del president, a Moscou, va costar 256 euros. Algú –els de sempre– va inventar allò de 1.600 i vostè hi va caure de quatre potes: abans de fer de llorito, convé informar-se.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/11/19/cartes/591605.html?utm_source=rss